

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۱ مارچ ۲۰۲۳

یونس نگاه

سطحی نگری و روشنفکران ما!

مسأله این است که باسوادان ما هم بسیار سطحی‌اند. چنان سطحی که آدمی چون آریانا سعید قهرمان مبارز شان می‌شود. آریانا سعیدی که روی دیگر طالب است. به جای آن‌که بنشیند هنرش را صیقل بزند، یکی دو شعر خوب پیدا کند، چند کمپوز خوب از کسی بگیرد و آواز مناسب روزگار بخواند، تمام روز به موی و رویش چنگاو است. در جامعه نورمال آریانا سعید هم ضرورت است. او می‌تواند زمینه تفریح و شادی برای مردم را فراهم کند، آواز بخواند و شادی خلق کند. اما در سال‌هایی که او زندگی می‌کند (جمهوریت درگیر انتحار و فساد، و امارت طالبانی) پوشیدن لباس گوستی، و موی و روی رنگ کردن هنر نیست. محفل شادی برگزار کردن اگر هنر باشد، هنر پیشتان نیست. آن سخنرانی سطحی‌اش هم پادر هوا، ضعیف و دروغین بود. آریانا در خواندن آن متن مشکل داشت. محتوای سخنانش نیز مثل شاگرد متوسطه کلیشه‌ئی و بی‌ارتباط به زندگی ما بود.

من از سرزمینی می‌آیم که زمانی مولانا و رابعه داشت! این چه سخنی است؟ چه ربطی به روزگار ما دارد؟ همان زمان نیز این سرزمین مولانا نداشت. اگر می‌داشت هم افتخار امروز نبود. مولانا در جای دیگر مولانا شد نه در این سرزمین. رابعه نیز قربانی است تا قهرمان. همان زمان نیز در این سرزمین رابعه را کشتند!

از سرزمینی می‌آیم که یکی از شیرین‌ترین زبان‌های دنیا را دارد! با این لاف و دروغ کجا را فتح می‌کنید؟ کجای فارسی شیرین است؟ مگر زبان دیگران تلخ است که فارسی شیرین است؟ شیرین‌تر یا شیرین‌ترین گفتن زبان خود کار طالبانی است.

من از سرزمینی آمده‌ام! نه تو و خیلی از ما (به شمول من) هیچ حق نداریم به نسبت خود به آن سرزمین افتخار کنیم. ما، به خصوص شما آدم‌های مشهور و لافک، در تخریب آن سرزمین نقش داشته‌اید (ایم). بگوئید ما سرزمینی را لگد کرده به اینجا آمده‌ایم. بگوئید ما فرصت‌هایی را سوخته به اینجا آمده‌ایم.

آنانی که تصور می‌کنند با دروغ بافتن و لاف‌زدن از تاریخ پنج هزار ساله و پیوند زدن اسطوره و تاریخ، دروغ و راست، می‌توان راهی برای نجات وطن یافت، اشتباه می‌کنند. مای تاریخی به آن مفهوم وجود ندارد که در مقالات سطحی مکاتب و در استیج‌های ناهنرمندان و ناسیاست‌مداران تکرار می‌شود.

با مولانا مولانا گفتن و قطار کردن نام گذشتگان کاری از پیش نمی‌رود. بیجا از هر کس قهرمان نسازید که راه گمک می‌شوید و کمی نیروئی که دارید نیز هدر می‌رود.